

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 11037

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 6. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 78 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr.
336473

Spørgsmål nr. 78:

Dato
27-11-2020

”Vil ministeren kommentere henvendelserne fra Bedsteforeningen Østjylland om tvangsfjernelser og adoption uden samtykke, jf. SOU alm. del – bilag 375 (folketingsåret 2019-20) og SOU alm. del – bilag 42 (FORTROLIGT)?”

Svar:

Indledningsvist vil jeg understrege, at det gør indtryk på mig at læse om familier, der ikke føler sig hørt og hjulpet af systemet. Det er indgribende for en familie, når et barn bliver bortadopteret eller anbragt uden for hjemmet. Men det betyder ikke nødvendigvis, at forældrene, bedsteforældrene eller barnets øvrige familie ikke kan spille en positiv rolle i barnets liv. Det bør altid bero på en konkret vurdering af barnets bedste i den enkelte sag.

Det vedlagte bilagsmateriale omfatter dels foreningens ønsker og forslag til en ny Barnets Lov, og består dels af fortroligt materiale med beskrivelse af konkrete sager og personlige erfaringer fra medlemmer af foreningen. Da jeg ikke har yderligere kendskab til de konkrete sager, end hvad foreningens medlemmer selv har beskrevet i de fortrolige bilag, finder jeg det rigtigst ikke at kommentere på sagernes forløb. Jeg skal i forlængelse heraf påpege, at jeg som minister ikke kan gå ind i en konkret sag eller pålægge en anden myndighed at træffe en bestemt afgørelse i sagen.

Jeg vil imidlertid gerne kommentere på nogle af de synspunkter og forslag til Barnets Lov, der fremhæves i bilagene. Som minister sætter jeg pris på alle inputs, der kan indgå i arbejdet med at styrke anbringelsesområdet.

Jeg er enig i, at det er vigtigt at inddrage barnets familie og netværk i sager om bl.a. anbringelse og bortadoption. Det gælder både i udredningen af barnets og familiens problemer, men også i løsningen af problemerne, hvor familiens og netværkets ressourcer så vidt muligt bør sættes i spil. Kommunen er allerede i dag forpligtet efter serviceloven til at samarbejde med familierne, og det forventer jeg selvfølgelig, at de gør. Det ønsker regeringen ikke at ændre på, ligesom vi ikke ønsker at ændre på barnets ret til at bevare en relation til den familie, fx bedsteforældre, som de er vokset op med. Vi er tværtimod helt enige i, at børn så vidt muligt skal anbringes i en familie, de kender, hvis det er i overensstemmelse med hensynet til barnets behov og barnets tarv. Men vi ønsker også, at barnets stemme og barnets rettigheder skal veje tungest, også i tilfælde hvor det sker på bekostning af forældrene. Vi mener fx, at børnene skal have ret til at sige nej til samvær og til selv at vælge rammerne for samværet. Det er barnets perspektiv, der skal være styrende, ikke forældrenes.

Jeg er nemlig også enig i, at barnets ret til en familie står over forældrenes ret til barnet. I nogle tilfælde er det entydigt, at barnets forældre ikke kan være en del af løsningen på problemerne. I disse tilfælde er det regeringens holdning, at barnet fortjener en ny familie, der kan give barnet den omsorg og tryghed, barnet har brug for. Jeg er derfor ikke enig i, at anbringelse skal ses som sidste udvej, ligesom jeg ikke er enig i, at det ikke skal være muligt at bortadoptere uden samtykke. Tværtimod er det vigtigt for regeringen, at udsatte børn og unge får den hjælp og støtte, de har brug for, også når det er en anbringelse eller en bortadoption, der er det bedste for barnet. Det skal ske i rette tid, og ikke først når alle andre støttemuligheder er afprøvet.

Regeringen mener helt grundlæggende, at vi skal sætte børnene først i alle beslutninger om barnets liv. Det er derfor, vi vil lave en ny Barnets Lov, hvor barnets rettigheder er i centrum. Det er klart, at når vi styrker børnenes rettigheder, så vil det i nogle tilfælde være på bekostning af forældrene. Der vil givetvis også være bedsteforældre og anden familie, der ikke er enige i de beslutninger, der bliver truffet. Det er vigtigt for mig at understrege, at udsatte familier selvfølgelig skal have den hjælp, de har brug for, men det må aldrig være sådan, at det betyder, at barnet ikke får den rette hjælp og fx ikke bliver anbragt, hvis det er det bedste for barnet. For mig er det vigtigst, at vi altid stiller os på børnenes side.

Med venlig hilsen
Astrid Krag